

Analiza financiara a intreprinderii. Definire. Importanta. Continut

Analiza financiara are ca obiect evaluarea politicii financiare a intreprinderii intr-o perioada trecuta si facilitarea luarii in cadrul acesteia a unor decizii viitoare,

Ea investigheaza doua domenii importante:

- echilibrul financiar,
- renatibilitatea.

Analiza atenta a contului de rezultate este indispensabila pentru efectuarea analizei financiare.

Astfel, analiza financiara se sprijina pe documentele intreprinderii dar utilizeaza si alte surse de informare.

Pe langa un studiu strict al conturilor si bilantului, analiza financiara urmareste specificul activitatii intreprinderii, calitatea echipei de conducere, motivarea personalului, performantele si tehnologia aplicata.

Rezultatele acestei analize pot fi utilizate fie in interiorul intreprinderii si serveste conducerii acesteia, fie in exteriorul intreprinderii, atunci cand este solicitata de catre partenerii acestuia.

Echilibrul financiar al intreprinderii se apreciaza in cea mai mare parte utilizand datele din bilantul intreprinderii care, spre deosebire de bilantul contabil opereaza cu o concentrare a anumitor conturi.

Prezentarea conturilor de activ si pasiv se face dupa criteriul omogenitatii.

Criteriile de baza utilizate in elaborarea bilantului financiar sunt:

- lichiditatea,
- exigibilitate.

In ceea ce priveste activul bilantului este necesar ca toate elementele inscrise la acest capitol sa reprezinte o valoare reala a activului, procedandu-se la eliminarea nonvalorilor.

In cazul activelor se cuprind imobiliarile necorporale, imobiliarile corporale, imobiliarile financiare, stocurile, creantele de exploatare valorile mobiliare de plasament si disponibilitatile, primele pentru rambursarea obligatiunilor, regularizarile.

In ceea ce priveste pasivul bilantului, analiza financiara se efectueaza asupra unui bilant la care s-a realizat repartizarea veniturilor.

In pasiv intra: capitalurile proprii, datoriile pe termen mediu si lung, provizioanele pentru riscuri si accidente.

Analiza financiara trebuie sa aprecieze daca gradul lichiditatii activelor intreprinderii este suficient de ridicat pentru a-i permite acesteia sa faca fata in orice moment angajamentelor pe care si le-a asumat, respectiv pentru a-i asigura solvabilitatea.

Echilibrul financiar este apreciat prin confruntarea gradului de lichiditate a activelor cu gradului de exigibilitate a elementelor pasivului.

Pentru realizarea acestei analize pot fi utilizate ca instrumente: fondul de rulment si indicatorii de structura.

Fondul de rulment reprezinta marja de securitate ce masoara echilibrul financiar si se poate aprecia fie ca diferenta intre capitalurile permanente si activul imobilizat, fie ca diferenta intre activul circulant si datoriile pe termen scurt. Fondul de rulment poate avea valori pozitive sau negative.

In ceea ce priveste situatia trezoreriei, aceasta reprezinta diferenta intre nivelul totalurilor valorilor din casa si a nivelului contributiilor bancare curente si a soldurilor creditoare ale bancii.

Situatia trezoreriei mai poate fi determinata si ca o diferenta intre fondul de rulment si nevoia de fond de rulment.

Dificultatile trezoreriei survin frecvent in cazul in care trezoreria inregistreaza o crestere a activitatii marindu-si vanzarile si sporind nevoia de fond de rulment.

Atragerea unor resurse de lunga durata intr-o asemenea situatie nu se poate realiza imediat.

Cresterea fondului de rulment devine o restrictie pentru dezvoltarea intreprinderi, pentru ca o finantare la nivel inalt si pe termen lung urmeaza unei dezvoltari a intreprinderii.

Utilizarea fondului de rulment a fost si este contestata. Multe intreprinderi folosesc din ce in ce mai mult un credit pe termen scurt ce se reinnoieste continuu si capata caracter permanent.

In aceasta situatie fondul de rulment devine o marja de securitate inutila, iar in perioadele dificile de activitate ale intreprinderii sau ale bancii un asemenea credit poate sa nu mai fie reinnoit creandu-se disfunctionalitati intreprinderii.